

Anhang til Rigsdagstidenden. №.72. 1852. – i uddrag (ss. 1109-1112)

Tredie Session.

...Virkningerne af den franske Revolution i Februar 1848 gjorde sig ogsaa gjældende i de franske Colonier i Vestindien, og de oprørske Bevægelser, der fandt Sted mellem Negerbefolkningen sammesteds, bevirkede, at Friheden matte skænkes dem, før den Frist af 2 Maaneder var udløben, som Loven havde fastsat.

Det var imidlertid de fleste Blanke paa St. Croix uventet, at den ufrie Befolkning paa Øen vilde fremskynde den ved Rescriptet af 28de Juli 1847 tilsagte Emancipation; men Søndagaften den 2den Juli 1848 hørte man pludselig i Frederiksted fra Landet Ringen med Klokker og Blæsen i Conch-Skaller. Flere i Byen og deriblandt Politimesteren, Justitsraad Andreson, og Vicestadshauptmanden, Kammerherre og Toldinspecteur Scholten, meente, at denne Urolighed mellem Negrene ikke havde nogen farlig Charakter; imidlertid afsendte dog Chefen for Frederiksfort Capitain v. Castonier om Natten Klokkeren 12 en Ordonnans med skriftlig Melding til Generalgouverneur Scholten, som befandt sig paa sit Landsted i Nærheden af Christiansted.

Meldingen indeholdt, at Negrene i den vestlige Deel af Landet vare i fuldkommen Oprør, men at de nødvendige Forholdsregler i Fortet vare tagne. Denne Meddelelse, som Generalgouverneuren modtog om Natten mellem Klokkeren 1 og 2, lod han forblive ubesvaret, fordi han meente ikke at kunne tage nogen Beslutning, forinden han erholdt nærmere Underretning om Bevægelsens Natur og Beskaffenhed. I Frederiksfort blev af Capitain v. Castonier truffet Anstalter til Fortets Forsvar, og i Frederiksted selv patruillerede Politiet. Saaledes hengik Tiden indtil Mandag Morgen mellem Klokkeren 7 og 8, da Negrene, efter om Natten at have forsamlet sig, fra forskellige Sider drog ind i Frederiksted, tildeels bevæbnede med Sabler, Kapmessere, Øxer, Knipler og deslige, og, da Politieadjutanten, der var gaaet en af Hobene imøde, af denne paa sit Spørgsmaal havde erholdt det Svar, at Negrene vilde være frie, fulgte den ham til Politikammeret, hvor Politimesteren ansaae det nødvendigt at indrømme det gjorte Forlangende paa Generalgouverneurens Approbation, hvilket imidlertid ikke forhindrede Tumultuanterne fra at ødelægge og bortføre Alt paa de offentlige Comptoirer og Politimesterens Bopæl.

Skrækkede ved Hobens truende Adfærd, fjernede de tilstedeværende Politieembedsmænd og Betjente sig, efterat Politimesteren i Forveien havde ladet Arrestanterne i Fortet løslade, og Politieadjutants Huus blev Gjenstand for Negrenes Plyndring. Generalgouverneur Scholten, der om Natten havde begivet sig fra sit Landsted til Christiansted, og derefter havde beordret de regulære Tropper samt hvad der af Borgermilitsen kunde indkaldes fra Byen og dens nærmeste Omegn, at holde sig i Beredskab, tog imidlertid nu, foranlediget af en Skrivelse, som Politimesteren ved ridende Expres om Morgenen forinden Negrenes Ankomst til Frederiksted havde tilsendt ham, og hvori han meddeelte, at Negrene, efter hvad Rygtet sagde, Klokkeren 12 skulde have isinde at komme til Byen, saafremt de ikke forinden hørte fra Generalgouverneuren, den Beslutning at sende Stadshauptmand, Oberst de Nully, og sin Adjutant, Premierlieutenant v. Meincke, til Vestenden. Klokkeren mellem 10 og 11 vare disse Mænd i Frederiksted, hvor Massen af Negrene, Mænd, Qvinder og Børn, der nu var voxet til 5 eller 6,000, med Bestemthed fordrede, at

Generalen skulde indfinde sig, hvilket de Nully maatte love at skulle skee inden Klokken 4, og Lieutenant v. Meincke blev i denne Anledning sendt tilbage til Christiansted.

Dette afholdt imidlertid ikke Negrene fra at begive sig til Kjøbmand Moores Huus og Varelager, hvor de ligeledes plyndrede og ødelagde, fordi Moore skulde have tiltalt dem paa en truende Maade fra Fortet, udenfor hvilket en stor Deel havde forsamlet sig og under Haans ytringer udæskede Besætningen. Endelig ankom Generalgouverneur Scholten om Eftermiddagen Klokken 4 ledsaget af Kammerjunker, Landsoverrets-Assessor Rothe og Premierlieutenant v. Meincke, efterat Negrene i Mellemtiden havde fundet Leilighed i Byen til at beruse sig, ligesom ogsaa deres Gemytstilstand ved selve Uordenerne var bragt i heftigere Bevægelse. Allerede paa Veien igjennem Byen til Fortet erklærede Generalgouverneur Scholten Negrene for emanciperede, hvilket han, efter her at være stegen ud af Vognen, gjentog for Mængden med Formaning til, at den roligen maatte begive sig bort, og det lykkedes endelig at faae Negrene til at forlade Byen, hvor Alt saaledes nogenlunde blev roligt Klokken 6—7 om Aftenen. Senere stimlede Negrene sammen paa flere Steder af Øen, navnlig udenfor Christiansteds By, og da Huse og Inventarium ødelagdes paa mange Plantager, og Uordenerne fortsattes af Negrene, maatte den bevæbnede Magt gjentagne Gange skride ind.

Under 4de Juli bekjendtgjordes offentlig en trykt Proclamation af Generalgouverneuren, dateret Dagen iforveien, hvorved bragtes til almindelig Kundskab, at alle Ufrie paa de tre Øer nu vare frigivne, og at Arbeide for Fremtiden skulde betales efter Overenskomst. Negerulighederne vedbleve desuagtet paa flere Steder, og dæmpedes kun med Møie deels ved militaire Foranstaltninger, deels ved fredelige Forestillinger. Imidlertid havde Generalgouverneur Scholten formedelst Sygdom seet sig foranlediget til at fratræde Generalgouvernementsforretningerne, og første Regjeringsraad, Kammerherre, Oberst v. Oxholm overtog disse Functioner, hvorefter hiin begav sig til Europa. Da tillige spanske Hjælpetropper, som man havde begjæret af General-Capitainen paa Portorico, vare ankomne til St. Croix, vendte efterhaanden Orden og Fred tilbage. Paa St. Thomas og St. Jan lykkedes det ved behørige Politieforanstaltninger at vedligeholde Roligheden.

Saasnart Efterretningen om disse Begivenheder var ankommen til Danmark, blev det ved allerhøieste Resolution af 18 August befalet, at Etatsraad Hansen, forhenværende Gouverneur over de, til det engelsk-ostindiske Compagni afhændede, danske Besiddelser i Ostindien skulde begive sig til de vestindiske Øer, for som Kongelig Regjerings-Commissair i Kraft af en ham meddeelt udstrakt Fuldmagt at reorganisere Forholdene sammesteds. Ved sin Ankomst til Øerne medbragte Etatsraad Hansen et aabent Brev af 22de September 1848, hvorved Kongen stadfæstede den stedfundne Frigivelse af de hidtilværende Ufrie.

Med Regjerings-Commissairen fulgte omtrent 400 Mand Infanterie af den danske Hær, og ved disses Ankomst til St. Croix droge de spanske Hjælpetropper atter bort.

I det Tidsrum af omtrent 2½ Aar, i hvilket Etatsraad Hansen har forestaaet Posten som Regjerings-Commissair og ad interim fungerende Gouverneur i de vestindiske Besiddelser, har han, ifølge det ham overdragne Hverv, ved en Række af Foranstaltninger stræbt at bringe Orden og Ro tilveie igjen og at ordne Overgangen til den nye Tingenes Stilling. Han har for en stor Deel omordnet Politiet, givet det en større Styrke og udvidet dets Virksomhed til at vedligeholde den offentlige Ro og Sikkerhed. Ogsaa har han ordnet Arbeidsforholdene ved at fastsætte Forpligtelser for Negerarbejderne og Plantagebesidderne til at afslutte Aarscontracter om Dyrkningens behørige

Udførelse paa den ene Side og om Arbeidets behørigte Betaling paa den anden Side, dels ved contant Betaling, dels ved Bolig med Tilliggende, Naturalforpleining m. m. Fremdeles har han ved den, i det Væsentlige ved Lov af 30te Juni 1850 sanctionerede, Ordning af Toldforholdene paa St. Croix nedsat Udførselstolden til nogen Lettelse for Planterne og forøget den hidtilværende Indførselstold, for at saaledes den frie Arbeiderbefolkning ogsaa kunde bidrage til de offentlige Statsfornødenheders Afholdelse.

Den yderligere Ordning af flere betydningsfulde Forhold, navnlig Skattevæsenet, er i væsentlig Grad afhængig af den Afgjørelse, som det nu foreliggende Spørgsmaal om Vederlag til de forhenværende Eiere af Ufrie vil finde.

Frederiksfort, Frederikssted (Peder Wiben, 2005)

Frederiksfort, Frederikssted – hvor Scholten frigav slaveriet (Leif Calundan, 2005)